

Remissvar nytt ersättningssystem

Ersättning för mottagande och utredningskostnader: Nuvarande system och föreslagen ändring bygger på en schablonsumma som är en engångssumma samt en större summa schablon för det hela mottagandet en gång årligen.

Ett ensamkommande barn utreds på samma sätt som alla andra barn. När barnet placerats vilket de flesta även fortsättningsvis kommer att göra om än i olika boendeformer, så kräver lagstiftningen att uppföljningar och överväganden görs på samma sätt som för alla placerade barn. Detta innebär att varje placerat barn 2 gånger per år skall övervägas och handlingar gå till utskott. Emellan övervägandena skall vårdplaner och genomförandeplaner revideras och följas upp. Utöver överväganden skall oro för barnet riskbedömas och flera barn kommer fram till 18 årsdagen att behöva utredas enligt SoL 11:1. När barnet skall fylla 18 skall ansökan om fortsatta stödinsatser genomföras. Detta innebär att kommunen måste ha en myndighetsutövning som motsvarar lagkrav och behov. Detta är inte en engångssumma för kommunen utan en stor kostnad som löper över många år. Exempelvis genererar 100 placerade barn 200 överväganden om året som skall föregås av uppföljningar och reviderade genomförandeplaner mm. Rekrytering av familjehem, utbildningar av familjehem, uppföljningar och handledning av familjehem är ytterligare sysslor. För detta får kommunen inte kompensation av staten. En tung post som skall bäras under lång tid.

Stödboende är en bra placeringsform som kompletterar HVB men många kommuner har idag en närmast total bostadsbrist vilket försvårar att anskaffa bostäder i sådan mängd att behovet kan tillgodoses. HVB hem är en boendeform som kommunen under många år styrts av staten att satsa på och många har investerat stora summor i detta. Tillsynsmyndigheternas krav på utformningen har varit höga. Vi anser det orimligt att staten nu snabbt skall kräva att kommunen skall ställa om till huvudsakligen boendeformen stödboende och familjehem. De ensamkommande som fått PUT och är på väg in i vuxenliv måste också komma inte på samma obefintliga bostadsmarknad. Tillgången på familjehem är dålig i kommunen. Oseriösa privata aktörer har tagit sig in på marknaden i form av konsulentstödda företag. Dessa företag är okontrollerade

och det krävs inte tillstånd och ingen tillsyn görs av IVO. Kommunerna tvingas betala höga priser på samma sätt som till privata HVB aktörer. Hur detta kan vara till barnets bästa har vi svårt att se. Vi tycker att man bör börja i rätt ända om en omställning till andra former skall ske samt ersätta kommunen för att handläggare sedan kan bedriva ett tätt samarbete med familjehemmen och barnet. Den schablonersättning som föreslås är för låg. Om kommuner skall kunna driva en verksamhet som på riktigt innehåller möjlighet för ensamkommande att utvecklas och integreras behövs en högre ersättning. Ett stöd till ensamkommande som inte bara erbjuder mat och säng och tillsyn. Fackliga organisationer har krävt dubbelbemanning på HVB vilket gjort att kommunen av arbetsmiljöskäl måste ha en bemanning som är mycket kostnadskrävande.

Kostsamma placeringar enl LVU och motsvarande vårdbehov enl SoL tycker vi alltid skall kunna återsökas för faktisk kostnad. Om schablonersättning betalas ut för samma person bör denna schablon dras av från den summa som betalas ut för faktiska kostnader av placeringen.

2016-08-11

Ulrika Lorentzon
Verksamhetschef

Gudrun Johnsson
Socialchef

